

нисть отъ XV в., писалъ множество мотети, химни и отдѣлни литургийни пѣснопѣния.

Радославовъ, Цвѣтанъ — докторъ по философия — горещъ поклонникъ на музиката — авторъ на много популярната пѣсенъ „Горда стара планина“, род. 1863 въ Свищовъ — отъ видно семейство (майката е дъщеря на известния Христакъ Павловичъ), умр. 27 окт. 1931 въ София, училъ гимназия и университетъ въ Виена, както и въ университетитъ въ Прага и Лайпцигъ (ученика на бележития философъ Вилхелмъ Вундтъ), гимназиаленъ учителъ въ Габрово, Русе и София. Свирилъ много добре на пиано, Р. е написалъ нѣколко нѣща за този инструментъ — и пѣсни. Пѣсенъта „Горда Стара планина“ Р. е съчинилъ при едно връщане отъ чужбина, обладанъ отъ носталгия. Съ нѣколкократно участие въ комитета на Народната опера, и съ живо въздействие върху наши музикални деятели, както и съ превода на либретата на „Аида“ и „Лоенгринъ“ (Р. бѣше голѣмъ поклонникъ на Вагнера) и съ пѣсенъта „Горда Стара планина“ той оставя една не малка следа въ нашия музикаленъ животъ.

Раду, Жанъ Теодоръ — Radoux, Jean Théodore — белгийски компонистъ, род. 9 ноем. 1835 въ Лиежъ, умр. 20 мартъ 1911 с. т., ученикъ на консерваторията въ родния си градъ, преподавателъ по фоготъ въ сжщата; следъ като учи при Халеви и получава „Римската премия“, 1872 бива назначенъ директоръ на Лиежската консерватория, писалъ: оркестрови творби, кантата „Дъщерята на Иефтай“, една оратория — „Каинъ“, две опери — „Вълшебно стругане“ и „Le béarnais“ („Беарниецътъ“), църковни пѣснопѣния съ органъ, хорове.

Раду, Шарль — Radoux, Charles — белгийски компонистъ и музикаленъ критикъ, род. 30 юли 1877 въ Лиежъ, ученикъ на баща си въ тамошната консерватория, отъ 1911 — професоръ въ нея. Творби: една симфония, единъ симфонически триптихонъ, „Щастливиятъ робъ“, „Цигански танцъ“, „Бурлеска“ и „Видение“, вариации за пиано и оркестъръ, „Гръцки сцени“ за чело и оркестъръ, „Фантазия“ за цигулка

и оркестъръ, опери: „Едипъ въ Колоната“, „Поемата на свѣтлата роза“, „Уделета“, „Глигантъ на Арденитѣ“, „Феитъ“ — за пѣние и оркестъръ, „Прощаване, отсѣствие и завръщане“ — за соли, хоръ и оркестъръ, „На Модестъ Гретри“ — за хоръ и духовъ оркестъръ, единъ „Те-Де-умъ“ пѣсни и клавирни нѣща.

Раели, Вито — Raeli, Vito — италиански музикаленъ изследвателъ и критикъ, род. 8 юли 1880 въ Триказе, писалъ: „Вѣкътъ на Палестрина“, „Римски музикални сбирки и архиви — печатани и ръкописни“ (1909), „Колекцията Корсини на стари музикални кодекси“ (1918) и др. Р. е основателъ и редакторъ на списанието „Rivista nazionale di musica“.

Размѣнна нота, ит. *nota cambiata* — се нарича тази, когато — вмѣсто единъ акордовъ тонъ, влиза неговата горна или долна сескунда — голѣма или малка.

Разработка, нѣм. *Durchführung* — се нарича, въ голѣмиятъ композиционни форми онази частъ, въ която темитъ се подлагатъ на едно широко разработване — въ която компонистътъ прилага своето изкуство на тематичната работа, и която — следъ модулацията въ тониката (главната тоналностъ), бива последвана отъ репризата (повторението на първата частъ). 2) При фугата, Р-та е еднократно преминаване на темата презъ всички гласове, които участвуватъ въ нея.

Разрешение — се нарича преминаването отъ напрѣгнатото действие, що упражнява едно дисонантно образувание, въ покой — чрезъ последване на консонанс — при задържане (гл. т.), алтеровани тонове или алтерации (гл. т.) — отъ единъ и сжщъ акордъ, или отъ различни дисонантни акорди.

Разумовски, Димитрий Василевичъ — протоиерей, руски историкъ на православното църковно пѣние, род. 7 ноем. 1818 въ Киевъ, умр. 14 ян. 1889 въ Москва, професоръ по църковно пѣние въ Московската консерватория. Чрезъ грижливо събиране и изучаване на православното църковно пѣние, Р. освѣта мно-